

IV. Miscellanea

1. Towarzystwo ekonomistów i statystyków w Warszawie.

Działalność Towarzystwa ekonomistów i statystyków polskich w Warszawie przejawia się przede wszystkim w systematycznym wygłaszaniu przez członków Towarzystwa oraz zaproszone osoby referatów, jako wyników swoich badań naukowych.

W 1922 r. wygłoszono 21 referatów. Oprócz tych referatów, dostępnych jedynie dla członków Towarzystwa, zorganizowany został w końcu 1922 r. publiczny wieczór odczytowy poświęcony reformie skarbowej w Polsce. Na zebraniu tem w obecności przedstawicieli Rządu i Izb ustawodawczych przy udziale około tysiąca słuchaczy wygłoszone zostały następujące odczyty: 1) Słowo wstępne (Prof. Kostanecki), 2) Zadania pożyczki złotej (Prof. Dmochowski), 3) Preliminarze budżetowe (Redaktor Dziewulski), 4) Reforma podatkowa (Prof. Strasburger), 5) Kwestja walutowa (Prof. Brzeski).

Wobec tego, że sprawa reformy skarbowej była najważniejszą potrzebą w naszej polityce skarbowej, Rada Towarzystwa zorganizowała kilka posiedzeń z udziałem Ministra Skarbu, na których szczegółowo przedyskutowane zostały kwestje reformy podatku gruntowego, zastosowania złoto tego w dochodach i wydatkach skarbowych oraz sprawa pożyczki złotej. Dyskusje te ujęte zostały następnie w memoriał opracowany przez członków Rady: prof. Kostaneckiego, prof. Strasburgera, prof. Dmochowskiego i prof. Brzeskiego i przedstawiony następnie Ministrowi Skarbu.

Członkowie Rady przyjmowali udział w Zjeździe ekonomistów polskich w Poznaniu oraz w zjazdach naukowych w Warszawie.

W pierwszym półroczu 1923 wygłoszono następujące referaty: Unormowanie obiegu obcych walut w Polsce (Dr. Młynarski), Sanacja skarbu (Dr. Tennenbaum), Względna nadwyżka urodzeń chłopców w czasie wojny i po wojnie (P. Szulc), O działalności Międzynarodowego Biura Pracy w Genewie (Dr. Rose), O złotym wskaźnikowym (PP. Fabierkiewicz i Lipiński), Urodzaj w Polsce w 1922 r. (P. Szturm de Sztrem), O akcyjnym Banku Emisyjnym (P. Bobrzyński), Sa-

niorząd wobec naprawy skarbu (Dr. Wakar), Studium ekonomiczne w Polsce (Prof. Miklaszewski), O istocie sporu między ekonomją społeczną socjalistyczną a ekonomją społeczną uiesocjalistyczną (Prof. Petrażycki), Czy prawa rządzą rozwojem gospodarczym (Prof. Lewiński), Z dziedziny spraw agrarnych (Prof. Brzeski).

Radę Towarzystwa tworzą: Prof. Kostanecki (przewodniczący), L. Krzywicki (wiceprzewodniczący), Redaktor Dziwulski (wiceprzewodniczący), Prof. Dmochowski (sekretarz), Dr. Daszyńska-Golińska, Prof. Kempner, Prof. Ludkiewicz, A. Okołowicz, W. Olszewicz, Prof. Strasburger, E. Lipiński, W. Fabierkiewicz (delegat Instytutu Gospodarstwa Społecznego). Członków czynnych liczy Towarzystwo 182.

2. Ś. p. Piotr Stebelski.

We wrześniu br. zmarł we Lwowie profesor prawa karnego Uniwersytetu Jana Kazimierza Dr. Piotr Stebelski. Urodzony w Niemirowie 15 lipca 1855 r., szkoły średnie ukończył we Lwowie, studja prawnicze odbył w Uniwersytecie lwowskim, stopień doktora praw uzyskał w Uniwersytecie Jagiellońskim w r. 1879. Początkowo wstąpił do służby w sądownictwie i był podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Kołomyi. Następnie habilitował się z prawa karnego w Uniwersytecie lwowskim w r. 1892 i wnet uzyskał tam najpierw nadzwyczajną później zwyczajną katedrę prawa karnego z językiem wykładowym rusińskim. Z licznych jego prac naukowych największą doniosłość ma nader cenny „Komentarz do austriackiego postępowania karnego” (Lwów 1901), ponadto wydał „Studja nad procesem karnym” (Lwów 1891), „Nowe kierunki w nauce prawa karnego” (Lwów 1894), „Ze statystyki przestępczości Galicji” (Lwów, 1893), „Proces kryminalny przeciw Teofilowi Wiśniewskiemu i tow.” (Lwów 1903) i cały szereg artykułów i recenzyj w czasopismach. W r. 1920 został wybrany członkiem Towarzystwa naukowego we Lwowie. Zmarły cieszył się wielką sympatią i popularnością w szerokich kołach społeczeństwa. Z pochodzenia Rusin utrzymywał zawsze najlepsze stosunki z Polakami, a dla młodzieży akademickiej jako długoletni referent stypendyjny okazał się prawdziwym opiekunem i przyjacielem.

3. Konkurs.

Profesorowie procesu cywilnego na polskich wszechnicach niniejszem ogłaszają konkurs na monografię pod tytułem: Kłamstwo w procesie cywilnym. Monografia ta

ma dać rzut oka porównawczy na stosunek, w Jakim ustawy procesowe różnych krajów (ze szczególnem uwzględnieniem ustaw, obowiązujących w różnych częściach Polski) obok prawdy, realizowanej w wymiarze sprawiedliwości, dopuszczają lub tolerują i kłamstwo; wyjaśnić, czy i o ile kłamstwo może być wyrugowane z procesu cywilnego; podać wreszcie dezyderaty dla przyszłej polskiej procedury cywilnej.

Warunki konkursu są następujące:

1. Rozprawa winna zawierać najmniej 9 arkuszy druku w formacie b. Dziennika Praw z roku 1918.

2. Sąd konkursowy stanowić będą profesorowie: 1) Maurycy Allerhand (Lwów), Konrad Dynowski (Warszawa), Franciszek Ksawery Fierich (Kraków), Stanisław Gołąb (Kraków). Jan Jakób Litauer (Warszawa), Kamil Stefko (Lwów). Bronisław Stelmachowski (Poznań).

3. Prace, opatrzone pewnem godłem, należy składać na ręce prof. J. J. Litauera (Warszawa, Natolińska 6), z dołączeniem zapieczętowanej koperty, opatrzonej temże godłem i zawierającej wewnątrz imię, nazwisko i adres autora.

4. Termin nadsyłania prac konkursowych upływa z dniem 1 czerwca 1924 roku.

5. Za pracę najlepszą przyznana będzie nagroda pieniężna w kwocie 75 złp. (złożona do dyspozycji Sądu Konkursowego przez przemysłowca B. K. z Warszawy). Nadto autor otrzyma honorarium od księgarni nakładowej F. Hoesicka, która wyda nagrodzoną pracę i porozumie się z autorem co do honorarium, ewentualnie zgodzi się na cyfrę, określoną przez Sąd Konkursowy.

6. Orzeczenie Sądu Konkursowego będzie ogłoszone drukiem w czasopismach prawniczych.

4. Fundusz wydawniczy „Ruchu”.

Na fundusz wydawniczy „Ruchu” złożyli:

1. Województwo Śląskie	2 000 000
2. Prof. Nadobnik	2 000 000
3. Prof. Ohanowicz	2 000 000
4. Prof. Peretiatkowicz	2 000 000
5. Kasa im. Mianowskiego w Warszawie	1 500 000
6. Polski Bank Handlowy	1 000 000
7. Bank Przemysłowców	1 000 000
8. Wydział powiatowy w Kartuzach	500 000
9. Wydział powiatowy w Kole	500 000
10. Wydział powiatowy w Obornikach	500 000
11. Wydział powiatowy w Tczewie	500 000

12. Wydział powiatowy w Sokołowie	500 000
13. Pomorska Izba Rolnicza	500 000
14. Wydział powiatowy Zachodnio-poznański	300 000
15. Bank Cukrownictwa w Poznaniu	300 000
16. Wydział powiatowy w Gnieźnie	250 000
17. Wydział powiatowy w Międzychodzie	250 000
18. Wydział powiatowy w Środzie	250 000
19. Wydział powiatowy w Wyrzysku	250 000
20. Wydział powiatowy w Bydgoszczy	200 000
21. Wydział powiatowy w Czarnkowie	200 000
22. Wydział powiatowy w Mogilnie	200 000
23. Wydział powiatowy w Opatowie	200 000
24. Wydział powiatowy we Wrześni	200 000
25. Magistrat Królewskiej Huty	200 000
26. Wydział powiatowy w Grodzisku	100 000
27. Wydział powiatowy w Kowlu	50 000

Polski Bank Handlowy zobowiązał się — na wypadek deficytu budżetu „Ruchu” w 1924 r. i związanych z tem trudności wydania ostatniego zeszytu — do pokrycia kosztów diuku i papieru w granicach 5 arkuszy.

Dyrektor Kazimierz Hącia osobiście przyjął zobowiązanie powyższe w granicach 3 arkuszy.

Zwracamy się do wszystkich przyjaciół naszego pisma z usilną prośbą o poparcie, zarówno przez pozyskiwanie nowych prenumeratorów, jak również przez zasilanie „Funduszu Wydawniczego”. Wszelkie kwoty składane na Fundusz Wydawniczy „Ruchu” (pod adresem Redakcji, konto P. K. O. w Poznaniu Nr. 201 346) będą na tem miejscu ogłaszane.

5. Errata.

W zeszycie III-cim r. bież. str. 467 wiersz 13 Jest 1639 mld. powinno być 1323 mld.